

styrelserne ofte paa Grund af de mange forskellige Opgaver, som i Tidernes Løb ere lagte ind under deres Virksomhed, ikke opfylde Betingelserne, Tidsaanden kræver til Behandlingen af de trængende, og gaar ud paa at give bemeldte Bestyrelse en Medhjælp i et Tilsyn, bestaaende af Mænd og Kvinder, der overfor de fattige have Hjerte og Vilje til at gaa disse til Haande med Raad og Bistand og i Anledning af Understøttelse gøre Indstilling til Kommunalbestyrelsen.

I Sognekommunerne vil det ofte have sin Bæmskelighed at skaffe den fornødne tekniske Indsigt ved Planers Affattelse til saadanne Anstalter, som i Forslaget nævnt, og naar de da vare byggede uden at finde Godkendelse, vilde dette forvolde megen unødvendig Uæmpe og Beføstning, hvilket kunde været sparet, saafremt Planen i Forvejen var bleven underkastet sagkyndig Prøvelse; derfor Udvalgets Ændring Nr. 18 til § 31.

Det er altid godt at kende Reglerne, man lever under, og særlig for Fattiglemmer, som ellers endnu mindre have Mod til at paatale sin Ret overfor en mindre menneftelig Bestyrer af Anstalten, hvorfor Udvalget har stillet Ændringen Nr. 19 om Affattelse af Reglementerne, der ophænges i Anstaltens Lokaler.

Medens Udvalget gennem sin Ændring Nr. 20 holder sig til de nugældende Straffebestemmelser for Løsgængerer og Betleri, har et Flertal ved Ændringen under Nr. 21 ment at burde hævde fattiges Ret til at henvende sig til Kommunens Beboere om Gaver uden derved at udsætte sig for at blive transporterede som skyldige i Betleri.

Ændringen Nr. 22 om, at størreKredse med Indenrigsministerens Samtykke skulle kunne bygge Tvangsarbejdsanstalter i Forening, finder Udvalget af økonomiske Hensyn nødvendigt. Nr. 23 er en Redaktionsændring.

Kapitel 4.

Medens Udvalget har kunnet tiltræde Hovedbestemmelserne i dette Kapitel, hvori omhandles Fattigvæsenets Myndighed og Fattigbestyrelsernes Virkning paa den trængendes retlige Stilling m. m. og i saa Henseende kun stillet nogle mindre indgribende Ændringer, under Nr. 27, der kun er en Redaktionsændring, Nr. 29, der er en Redaktionsændring som Følge af Udvalgets Stilling til § 49 i Lovforslaget og Nr. 30, som tilfigter en Væmpelse i § 40, samt Ændringen Nr. 28, ved hvilken Udvalget finder det rigtigt at fastslaa, at forsømte Børn, dog kun med Overøvrighedens Billigelse, tages fra Forældrene og sættes i god Pleje, har et Flertal (Abberg, Berntsen, Brockenhuus-Schack, Feldthusen, Holch, L. C. Larsen, Dusen, P. Pederesen, C. Ravn, Rosager og D. Scavenius) dog ment, at den korporlige Hæmskelse, som et ikke tidsbærende Middel, burde udgaa af Rækken af de Straffemidler, der ved § 40 ere hjemlede til Brug paa en Arbejdsanstalt, og søger dette gennemført ved Ændringen Nr. 33.

Hele Udvalget har dog været enigt i, at dette Kapitel maatte suppleres med en Bestemmelse om Eftergivelse af Fattigunderstøttelse, idet den alt nu for Kommunalbestyrelserne værende Ret til Eftergivelse paa mange Steder i høj Grad er bleven benyttet til at imødekomme det stærke Krav, der i saa Henseende har været og er oppe i Befolkningen, men har angaaende Betingelserne for bemeldte Eftergivelse delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet (Berntsen, Bertelsen [Weile N. 5. B.], Feldthusen, Henning Jensen, L. C. Larsen, Dusen, P. Pederesen, C. Ravn, Rosager og Westergaard) søger ved sin Ændring Nr. 24 gennemført den Anskuelse, at Kommunalbestyrelserne ikke alene beholde deres nuværende Ret til Eftergivelse, saa de til enhver Tid, naar de finde det formaalstjenligt, kunne støtte den hos Fattiglemmerne paany sig rejsende Selvstændighedsfølelse, der er og altid maa være Driv-